

ÇKDr. मधुच्छरा unter मधुशिला.

मधुच्छन्द m. spätere Form für मधुच्छन्दस् HARIV. 1462. MBH. 13,249. einer der 7 Weisen 12,8899. — Vgl. मधुस्पन्द.

मधुच्छन्दस् (मधु + क्; vgl. RV. 6,11,3) m. N. pr. des mittleren (31sten) von Viçvāmitra's 101 Söhnen AIT. BR. 7,18. ÇĀÑKH. ÇR. 15,26,1. fgg. PRAVARĀDHJ. in Verz. d. B. H. 37,3. BHĀG. P. 9,16,29. 33. Liedverfasser von RV. 1,1—10. 9,1. pl. Bez. aller Söhne des Viçvāmitra BHĀG. P. 9,16,29. — Vgl. माधुच्छन्दस.

मधुच्युत् (मधु + च्युत्) adj. Honig —, Süßigkeit träufelnd: पादपा: R. GORR. 2,100,18. 62. 6,109,16. 111,21. UTTARARĀMAK. 53,12. BHĀG. P. 4,19,8. लोका: MBH. 1,3659. वचन BHĀG. P. 4,19,22. 4,12,28, v. l. — Vgl. मधुश्रुत्.

मधुच्युत adj. dass.: हुमा: R. 2,91,64 (मधुश्रुत् ed. Bomb.). 4,44,96. वाच् BHĀG. P. 4,12,28 (मधुच्युत् v. l.). — Vgl. मधुश्रुत.

मधुज (मधु + 1. ज) 1) adj. f. आ aus Honig gewonnen: शर्करा DRAYJAGUNA. — 2) f. आ a) Honigzucker TRIK. 2,9,12. — b) die Erde ÇABDAK. im ÇKDr. — 3) n. Wachs RĀGAN. im ÇKDr.

मधुजम्बीर (मधु + जम्) m. eine Citronenart RĀGAN. im ÇKDr.

मधुजम्भ m. und मधुजम्भल m. dass. ebend. u. मधुजम्बीर.

मधुजात (मधु + जात) adj. aus Honig entsprungen AV. 1,34,1. 7,36,2.

मधुजित् (मधु + जित्) m. Besieger des Daitja Madhu, Bein. Vishṇu's ÇABDAR. im ÇKDr.

मधुजिह्व (मधु + जिह्वा) adj. Honig auf der Zunge führend, dulciloquus RV. 1,13,3. 44,6. 60,3. 9,73,4. 83,10. VS. 1,16. ÇAT. BR. 1,1,4,18.

मधुतृण (मधु + तृण) n. Zuckerrohr TRIK. 2,4,39. HĀR. 100. m. RATNAM. 84. RĀGAN. im ÇKDr.

मधुत्रय (मधु + त्रय) n. die drei süßen Sachen d. i. सिता, मात्तिका und सर्पिस् RĀGAN. im ÇKDr.

मधुत्व (von मधु) n. Süsse MAITRJUP. 6,22.

मधुदीप (मधु Frühling + दीप) m. der Liebesgott TRIK. 1,1,38. H. 227.

मधुडुघ (मधु + डुघ) adj. Süßigkeit milchend RV. 6,70,1. 3.

मधुद्रुत 1) m. der Bote (द्रुत) des Frühlings: der Mangobaum TRIK. 2,4,9. Vgl. वसन्तद्रु. — 2) f. ई die Botin des Frühlings: Bignonia suaveolens BHĀVAPR. im ÇKDr.

मधुदोर्घ (मधु + दोघ) m. Melkung von Süßigkeit: या (वाच:) एतदुक्ते मधुदोघमूर्ध: RV. 7,101,1. adj. nach SĀr.

मधुदोक् (मधु + दोक्) m. dass.: मधुदोक् डक्तेद्राष्ट्रं भ्रमरा इव पादपम् Spr. 2098. Könnte wie मधुदोघम् u. d. vorherg. Art. auch als adv. (absolut.) aufgefasst werden.

मधुद्र (मधु + द्र eilend nach von 1. द्र) m. 1) Biene TRIK. 2,5,36. MED. r. 201. — 2) Mädchenjäger MED.

मधुद्रव (मधु + द्रव) m. eine rothblühende Hyperanthera Moringa ÇABDAR. im ÇKDr.

मधुद्रुम (मधु + द्रुम) m. Bassia latifolia (s. मधूक) AK. 2,4,2,8. H. 1141. HĀR. 96. RATNAM. 212. der Mangobaum TRIK. 2,4,8.

मधुद्विप् (मधु + 2. द्विप्) m. der Gegner des Daitja Madhu, Bein. Vishṇu's LA. (II) 92,6. ÇIÇ. 13,1. BHĀG. P. 3,7,19.

मधुर्धा (मधु + 2. धा) adj. Süßes spendend: (उषा:) ऊर्ध्वं मधुर्धा दिवि

पाज्ञो अश्नेत् RV. 3,61,5.

मधुधातु (मधु + धातु) m. eine Art Schwefelkies (s. मात्तिका) RĀGAN. im ÇKDr.

मधुधार (मधु + 1. धारा) adj. Süßigkeit in Strahlen ausgiessend: अवत RV. 2,24,4.

मधुधारा (wie eben) f. 1) Honigstrom BHĀG. P. 5,16,23. अविदितगुणापि मुक्तेर्भाषितः कर्णेषु वमति मधुधाराम् Spr. 247. — 2) N. pr. eines mythischen Flusses HARIV. 12421.

मधुधूलि (मधु + धू) f. Sandzucker H. 403.

मधुधेनु (मधु + धेनु) f. in der Form einer milchenden Kuh den Brahmanen dargebrachter Honig Verz. d. Oxf. H. 33,b,38. 39,a,23. Vgl. u. धेनु 1. am Ende.

मधुनाडी (मधु + ना) f. 1) Honigzelle KHĀND. UP. 3,1,2. — 2) Bez. der Lieder RV. 3,54. 33 in ÇĀÑKH. ÇR. 15,3,1.

मधुनालिकेरक (मधु + ना) m. eine Art Kokosnuss RĀGAN. im ÇKDr.

मधुनिसूदन (मधु + नि) m. der Vernichter des Daitja Madhu, Bein. Vishṇu's: मधुरिन्द्रियनामेति ततो मधुनिसूदनः (so beide Ausgg.) HARIV. 14949.

मधुनिकृत्तर (मधु + नि) m. dass. HARIV. 12016.

मधुनी (von मधु) f. eine best. Staude, vulg. माकडकाता und माकडचा-उली RATNAM. im ÇKDr.

मधुनेतर (मधु + ने) m. Biene ÇABDAK. im ÇKDr.

मधुत्तम ein dem मदित्तम nachgebildeter superl. von मधु VS. PRĀT. 3,142, Sch. VS. 8,48.

मधुर्ष (मधु + 1. प) 1) adj. Süßigkeit schlürfend RV. 1,34,10. 180,2. 4,43,3. 5,32,8. मधुर्षै: खौ: so v. a. Bienen R. GORR. 2,56,11. Vgl. मधुपा. — 2) m. Biene AK. 2,5,29. H. 1213, Sch. HALĀJ. 2,100. Spr. 1370. 2140. 3224. 4728. ÇĀK. 147, v. l. RĀGA-TAR. 3,407. °रुतै: PRAB. 80,3. मधुपावली 79,15. धनति मधुपसमूहे GĪT. 3,4.

मधुपल्ल (मधु + प) m. Bienenstock NILAK. zu MBH. 3,1333.

मधुपति (मधु + प) m. das Haupt des Madhu-Geschlechts, Bein. Kṛṣṇa's BHĀG. P. 1,8,42. 10,18.

मधुपर्क (मधु + पर्क) 1) m. (n. H.) Honigmischung oder Honigspende. ein Gastgericht, welches gewöhnlich aus saurer Milch mit Honig oder Butter bestand; die darnach benannte Empfangsfeiermonie H. 833. ĀÇV. GRĤJ. 1,24,1. 7. 33. GRĤJASĀNGR. 2,71. fgg. PĀR. GRĤJ. 1,3. KAUC. 90. fgg. GOBH. 4,10,12. LĀTJ. 1,2,1. 2. ÇĀÑKH. ÇR. 3,12,6. 4,21,6. NĪR. 1,16. M. 3,119. fg. 3,41. MBH. 1,4428. 2,148. 3,2053. 3,1207. 7001. 13,2730. 4672. VARĀH. BRĤ. S. 46,16. NAISH. 16,13. Verz. d. Oxf. H. 60,b,35. 83,b,18. 103,b,24. — 2) N. pr. eines der Söhne des Garuḍa MBH. 3,3599.

मधुपर्किक (von मधुपर्क) adj. die Honigspende darreichend: पठति पाणिस्वनिका मागधा मधुपर्किका: । वैतालिकाश्च सूताश्च तुष्टुवु: पुरुषर्षभम् ॥ MBH. 7,2912. = माङ्गल्योपस्थापका: oder मधुपर्कसमये पठतः Schol.

मधुपर्क्य (wie eben) adj. der Honigspende würdig gaṇa दण्डादि zu P. 5,1,66.

मधुपर्णिका (von मधु + पर्णा) f. Gmelina arborea Roxb. AK. 2,4,2,16. Indigofera tinctoria 2,13. Lycopodium imbricatum Roxb. ÇABDAK. im ÇKDr. Cocculus cordifolius DC. (गुडूची) und = सुदर्शना (als davon ver-